

SZÉCSÉNYI HIRLAP

BIZALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PENTEKEN.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 8 korona. — Félévre 4 korona
egyed évre 2 korona.
Egyes szám ára 16 fillér.
Előfizetéseket a kiadóhivatalba küldendők.

Szerkesztőség és kiadóhivatal, Rákóczi-út 565.

Kiadótulajdonos:

GLATTSTEIN ADOLF.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,

reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők
Nyilvántartott közlemények soronként 50 fillér.
Hirdetések egyezség szerint.

Közgazdasági hullámok.

A főváros drágasági mozgalmá fólvetelt egy eszmét, a mely értékénél és jelentőségénél fogva országos figyelemre tarthat számot. A kerületi vezéremberek egyik értekezletén szó volt arról, hogy a fővárosnak kellene szerveznie olyan részvénytársaságot, a mely az elsőrendű táplálkozó cikket nagyban összevásárolná a lakosság számára. Hogy miként történjék ennek a részvénytársaságnak megszervezése, arról bővebb fölvilágosítást nem nyújt az életre való javaslat. Bizonyos, hogy egy ilyen jól megcsinált bevásárló központ nemcsak arra volna alkalmas, hogy a főváros élelmiszer forgalmában árszabályozó szerepet töltsön be a szélsőséges áringadozást kiküszöbölve nagyot nyihitsen a drágaságon, hanem arra is, hogy az egész ország élelmiszer-termelésnek áralkító centrumát szolgáljon. Ilyen centrum híjján teljes anarkia uralkodik az egész országban, nemcsak az élelmiszer áralkulésában, hanem a mi ezzel összefügg, a termelésében is. Hiszen köztudomásu, hogy egyrészt a főváros és vidék, másrészt egyik és a másik vidék között oly nagy különbség van az élelmiszerek árában, mintha különböző országokhoz tartoznának. Ezenfelül ugyanazon a helyen is olyan szeszélyes ár-

hullámzást tapasztalunk, hogy a kereskedő akkor is kihasználhatja a konjunkturát, a mikor vesz, akkor is, a mikor elad. Vagyis kelletlenül olcsóbban vásárolhat és kelletlenül drágábban árusíthat. A termelő éppen ugy megrövidül, mint a fogyasztó.

Helyesen megalkotott, nagyszabásu bevásárló központ hatalmas lépés volna az ár anarkiájának kiküszöbölésére.

A kereskedelmi körökben régen hangoztatják és a gazdaközönség részéről is elismerik, hogy a tőzsdei szervezet és az ezzel kapcsolatos hírszolgálat elengedhetetlen feltétele annak, hogy valamely mezőgazdasági termény forgalmi értékével ugy a termelő, mint a fogyasztó tisztában legyen. Ma már olyan cikkél, mely a tőzsdén hivatalos jegyzés és rendszeres forgalom tárgya, nem fordul elő az, hogy az ország más és más vidékén a termelők más és más áralapon értékeljék zabjukat, tengerijüket, a rozsot vagy a búzát.

Ha már most egy nagy szervezet, a mely nemcsak osztalék-politikát csinál, hanem felsőbbrendű közgazdasági föladatot is teljesít, főképp mint élelmiszervásárló, egyszer-mint élelmiszerárúsitó: a természetes és egységes áralkulésnak egész országra kiterjedő munkája vette kezdetét. A minek első eredménye az volna, hogy a termelés is széles alapon

terjeszkednék tovább, mert az állandó és könnyen kalkulálható jövedelem a legjobb fejlesztője. Ekként a termelés nagybodásávl enyhülne a drágaság, ellenben nincs a mi a drágaságot annyira fokozná, mint a termelés rentabilitásának bizonytalansága.

Hogyan legyen megszervezve ez az új intézmény, ennek részleteibe nem bocsátkozunk. Bizonyos, hogy minden ízében-porci-kájában kereskedelmi szervezetnek kell lennie, mely egyedül képes a szükséges mozgékonyaságra, gyors cselekvésre és elhatározásra. Adminisztrációjának is kereskedelmi természetűnek kell lennie, nehogy az egész intézmény elbürokratizálódjék. Valóban kereskedelmi szervezetet pedig csak akként lehetne megalkotni, ha a főváros legnagyobb ellenőrző joga mellett amagántökének is szerepet juttatunk és csakis szakembereket állítunk élér. Hogy a magántökét hank adja-e, egyesek adják-e, esetleg termelőgazdák: olyan kérdés, melyről a részletekbe befóló tanulmányok dönthet. Bizonyos: ha a gazdák a drágaság miatt ellenük irányuló agitáció ellen akként védekeznenék, hogy ilyen hatalmas szervezet megalkotásával mutatnák meg, ki mennyire részes a drágaság okozásában, a leghatalmasabb ellenagitációt fejtenék ki. Egyszer-mind a magyar mezőgazdaság jövedelmét is fokoznák. De úgy látjuk,

TÁRGZA.

Szeretem a búzavirágot.

Szeretem a kék búzavirágot,
Ha ringó vetésből kandikál,
Szeretem, mint vidám kislányarcot,
Mely gondterhelt nagy tömegben áll.

Vetés mellett lépeget az ember:
Fárasztó koinolyság szállja meg;
Szeme előtt a földtörő henger,
Hantok, melyről verejték pereg . . .

Ugy-e bizony jólesik ilyenkor,
Ha valaki ezt elfeledteli?
— Ilyen az én kék búzavirágom,
Szereted hát, szeretet háll neki!

Szeretem a kék búzavirágot,
Mert az ég kékjét visszatükrözi
S aki mindig ég felé vágyódik,
Melléte azt közelebb érezi.

Szeretem a kék búzavirágot;
Szeretem, mert délceg daliáknak
Dolmányába szöve ő pompázott,
Ha roltantak neki a halálnak!

Kék dolmányon a kék búzavirágot,
Ha selyemmel kislánykéz varrta ki . . .
Tudom már, hogy régen az ifjuság
Mért szerette oly nagyon hordani!

Szerette a kék búzavirágot,
Búzavirág színű lány-szemet,
S e szemeknek azurjából vágyott
Keresni a viszontszerelmet.

Szeretem a kék búzavirágot,
Ha ringó vetésből kandikál,
Szeretem, mint vidám kislányarcot,
Mely gondterhelt, nagy tömegben áll.

Kasztor Lajos.

Rege a karácsonyi fenyőről.

Télen, mikor a természetben minden fa kihaltnak látszik, a hűsike fenyő kimagasló üde zöldjében pompázik. Míg mindenütt nyomot hagy a tél halált osztó keze, csak a fenyő lombjait nem tarolhatja le. A fenyőnek a téli szüzmara nem sanyargatója, hanem ékes köpenye, lombjai alatt menedéket találnak a fagyoskodó kis madárkák ott csicse-regnek; vigadoznak körülötte a biborpalástba öltözött csodálatos kis keresztcsőrű madarak, melyek szereletről boldogságról énekelve, az

örök zöld fán tél közepén fészkelnek. A fenyőről elmondva egyet-mást, hele illik rege-szerűségével a Karácsonyi ünnepkörbe e halzsamos fácska története, mely áldott fája lett e világnak, kedves otthona a didergő madárnak.

Csoda-e tehát, ha az ember is vonzódik hozzá és a természet örömeiből kiakarja venni részét a világban nagy ünnepén — Karácsonykor. A fenyőt otthonába viszi az ember s gyermekei legfőbb örömeire fényöznöz közt sok mindenféle ragyogással halmozza el. Felöltöztetik mint Karácsonyfát tarka cukorkákkal, ezüst díóval, aranyalmával, repülő angyalokkal, olyan ilyenkor ez a fácska, mintha maga a hatalmas Istenség szentelte volna meg az örökzöld lombokat. — Hátártalan boldogság fogja el különösen a gyermeki sziveket a Karácsonyfa látásakor, mint úgy vélik mintha a Kis Jézus az örök üdvösség kapuja elő, a menyországba vezette volna őket. Alig sejti a mai kor gyermeke, hogy őseinknek mily régtől fogva kedves választottja a fenyőfa. Alig sejti az ember, hogy mennyire vissza kell menni a történelem fonatán, hogy az északi lakók azon mértelen tiszteltéről szólhassunk, melyet a fenyőfa iránt viseltek. Oly szent volt ész-

a magyar gazdáknak nincs még elég komerciális érzék, hogy ilyen nagyszabású vállalkozást akár maguk, akár a fővárossal egygúttal nyélbe tudnák ütni. Pedig a legszolidabb házison is valósággal aranybánya volna egy vállalkozás, mint a közönség szempontjából.

Kedélyes esték.

Ha vámsunk fiatalosága nem tudna lelkesedni mindazért a mi szép s a mi a lélekre nemerítőleg hat úgy allig hiszem, hogy ez esték valaha megvalósultak volna . . .

Kedélyes esték! . . .

Mily várva-várja sok szép kislány e fehér estékkel . . .

A hol a hállerem ragyogó fényében hájos fiatal alakjuk úgy tűnik fel mintha mind-egyik egy-egy tündér volna . . .

A minap is megszólít egy kedves Bathy, a kérdi, hogy igaz-e az, hogy idei első kedélyes estély Karácsony második ünnepén lesz?

Természetesen, a szép, kis-hakfist azonnal megvugtattam, hogy az ezidei első kedélyes est akkor lesz

Ezzel harátságosan köszöntve őt siettem az iparos- és kereskedő ifjuság önképző-körébe, hogy a kedélyes est szereplőinek gyökör próbáját meghallhassam . . .

Előre is jelzem, hogy mivel a próbák a nyilvánosság teljes kizárásával tartatnak a műsorból csupán annyit árulhatok el, hogy annak minden egyes száma a nagyközönség rendkívüli letzésével fog találkozni . . .

Különösen nagy sikerre sok-sok tapsra és kihívásra van vállalkozás Kleán Armandnak, akinek alakítása minden egyes számában a legtöbbszörösebb s aminek hatását nagyban emeli a zenei rész rendkívül finom és elragadóan kedves szépsége.

Hasonló nagy sikerre tarthat számol

Búcsú Mariska k. a, akinek minden egyes dala a magyar dalköltészet reneke . . .

Hangja és a szöveg klejtése liszta és csengő . . .

A mi a többi szereplőket illeti azokról tekintettel arra a körülményre, hogy az összpróbáktól még távol állunk, azért csak annyit mondhatok, hogy mindegyik igyekszik megfelelni azon követelményeknek a mit az est magas színvonalon álló műsora megkíván . . .

Addig is míg az est lefolyásáról lapunk t. olvasóinak bővebb tudósításban beszámolhatok azon reményben fejezem be cikkemet hogy ez est az eddig megtartott kedélyes estéknek nemcsak méltó folytatása lesz, hanem azokat nagyban fölül is mulja.

Uraim és Hölgyeim! A mielőbbi viszont látásra! —n.

H I R E K.

A fölsoán medvevadászata. Gróf Keglevich Gyula még nov. hó 24-én Szomolnokon (Szepesm.) vadkan vadászatot rendezett, a melyen részt vettek Gróf Keglevich István, Prónay Mihály, gróf Ráday Gedeon, Reviczky Tibor, gróf Széchenyi Viktor, Szlankoványzky István, gróf Zichy Károly. Másnap jelentették, hogy a kietett löhúrsra rájár egy nagy szürke medve. Prónay Mihály, gróf Széchenyi Viktor és Reviczky Tibor a hajtókkal a medve fölkeresésére indultak, a mi sikerrel is járt. A fölvert óriási mackó egyenesen Prónay Mihálynak tartott, aki jól irányzott lövéssel mellén keresztül a jobb lapockájába lőtt, úgy, hogy a fenevad ordítva legurult a hegyen a sűrűbe. A hajtók kiáltására Prónay Mihály, hogy a védetlen embereket megmentse a sebzett vad dühétől, vállalta a felelősséget, magát tette ki a veszélynek és a vad fölzavarására leereszkedtek. Alig helyezték biztonságba a hajtókat, hirtelen az óriás medve feneketlen dühel

és ordítással két lábra állva gróf Széchenyi Vikornak támadt, kinek golyója most a medve álkapsát szakította le. Erre rémes jelenet következett. Egy pillanat alatt Reviczky Tihort leütötte, hal első lábával mellén a földre nyomta. Most látszott meg az előbbi két lövés sikere, mert nem volt szája, mivel harapni, jobb első lába pedig Reviczky lövésekor erőtlennül hanyatlott vissza. Prónay Mihály látva a kritikus helyzetet, nem veszté el lélekjelenlétét, hanem letérdelt s valóban bravuros lövéssel szemén találta a vadat, úgy hogy az zsákmányáról lefordult, mire Reviczky felugrott, de a medve is és újra Reviczky lábához kapott. Eközben Prónay Mihály egy kegyelemdőféssel, Reviczky Tibor egy hosszú lövéssel kivégezték a hestiat. Mondanunk sem kell, hogy ezen félelmes medvevadászat mind a három szereplőnek izgalmas emlékei közé fog tartozni.

Kegyes adomány. Szilágyi Mór, balassagvarinai ügyvéd a bgyarmati városházán az előjáróság kezéhez 200 koronát tett le a szegények közti szétosztás céljából.

Beprepülés. A losonciaknak múlt vasárnap (10-én) elsőrendű élvezetiben volt részük. Kvasz András aviatikus szállott fel.

Mutatványos repülése után egyik harátját vitté légi utján. Kvasz András gyakorlott pilóta, aki szép sikerrel dolgozott addig is, de úgy látszik hazánk elveszté őt, mivel mint hírlík, Törökország ajánlatát fogja elfogadni és ennek szolgálatában a tripolizai harcterre fog menni. Természetesen, hogy hadjárat után óriási módon fog megnőni eddig is magas fokon álló tekintélye.

Kedélyes est. A „Szécsényi Iparos és Kereskedő Ifjuság Önképző Köre” folyó hó 26-án a „Hungária” szálló összes termében Kedélyes estélyel egybekötött zárkörű táncmulatságot tart. Ez estélyre szóló meghívókat a rendezőség a napokban küldi szét

Hazasság. Dr. Heksch Sándor, balassa-

kon a fenyő, amilyen Athénben az olajfa, Rómában pedig a tölgy. A mai nép fiatal lelki világa már megváltozott, őseinknek a kiválasztott faj iránt viseltetett szeretete tűnedezni látszik.

Az ó-kori pogány északi népekről olvastam, midőn az év legrövidebb napjának elmúltával (úgy dec 14—24) kezdék kibontakozni a dermesztő téből, annak az öröme, hogy a nap az égi óriást legyőzte, az istenek látogatását várva, házaik belsejét az örök zöld fenyő galyaival díszítették fel, és vallásos szertartások mellett a szabadba vonulva az újra támadó „Nap” jelképeül meggyújtottak egy fenyőt. Hogy pedig a jövő évi teremtés jó legyen, almát és diót dobáltak a tűzbe, énekek és imák zengedezése mellett várták a fa elhamvadását.

Ezen téli napfordulati idejére eső Karácsony — éjeli fenyőfa — meggyújtás egyes népeknél még ma is élők, ilyen népszokásra hazánkban is találunk. A délmagyarországi szerb családapa pl. Karácsony — este az erdőből tölgyfa — csemetét hoz, ezt tűzre téve családjának boldog Karácsonyt, erőt és egészséget kíván. A sárosmegyei tót családapa horókabokrot visz haza az erdőből és a szokásos Karácsonyi jókívánatok mellett tűzre teszi.

Legtöbb helyen ma már nem szabad eleven fenyőágot hozni az erdőből, ilyenkor az-

tán úgy segít magán a habonás atyafi, hogy a család fő egy tölgyfa tuskót tesz este a tűzre, éjféltkor pedig ráüt az égő tuskóra egy hirtelen mondván: „Annyi istenáldása szálljon a házamra, amennyi szikrát adott most e-fa”. A Dalmátok szintén tölgyfa-tuskót tesznek a tűzre, mely a régiek örömtűzét jelképezi. De ezek mielőtt tűzretennék a tölgyfa-tuskót, azt babérlombbal, olajjaggal és szagos rozmarinngal díszítik fel. Régente minden családtagnak megvolt a maga ága s a levelek számából, azok elhelyezkedéséből szerencsét jósoltak.

Majdnem hihetetlen, hogy a karácsonyfa eredete az óskori pogányszokáson alapszik épen úgy, mint a milyen még a némely helyen szokásos „mályfa” vagy májusfa, melynek különben semmi vallásos vonatkozása nincs. A karácsonyfat a téli napforduló öröme, a májusfat pedig a tavasz megérkezésének üdvözlésére legelőször a pogányok állították. A kereszténység első századában az anyaszentegyház ki is kelt ezen pogány szokás miatt, csak akkor kezdték az egyház püspökei türelmesen nézni a hívek Karácsonyfat, mikor látták, hogy az a hívők olyannak tekintik pl. mint a virágvasárnapi szentelt barkát, az úrnapi tölgyfa-lombot, a megáldott buzaszálakat.

Azt mondja a bibliai történet, hogy

„Krisztus születésének éjjelén, az angyalok serege örömeiket zengett, soha nem látott csillag jelent meg az égen, langyos tavaszi szellő támadt, felébresztvén téli álmából a földet, virágdiszt öltött az előbb még hótakart rét”. Méltó tehát, hogy e szent időben, a hívek otthonukba vigyék és kivilágítsák a remény örök zöld fácskáját, hogy fényözönben, csillogó kis lombátor alatt ép oly szeretetteljes glóriával köszönthesse a háznak kicsinye és nagyja a kis Jézust, mint amilyenel őt az első Karácsony éjjelen az angyalok serege köszöntette.

Szokás Karácsonykor, hogy a bethlehem-i jászol emlékére „Bethlehem”-et visznek szegény gyermekek házról-házra, miközben pásztor énekeket énekelnek. Ez nagyon jó szokás, a jó keresztény nem is tekinti tolerkodásnak, mivel eszünkbe juttatja azt a nagy szeretetet, hogy Jézus e világra született. Az ilyen alkalommal bemutatott jászoly a kisdéd Jézussal Krisztus születését jelenti. A pásztoroknak öltözött gyermekek azon jámbor pásztorokat juttatják eszünkbe, akik imádni mentek a kis Jézust.

Karácsony éjjelén a hívek ábrándos lelki világát elfogja az áhítatos érzés, sokan közöttük meggyőződéssel regélik, hogy a csodák ideje még nem járt le, különösen ha a kis Jézus születésének órájában óhajtsan

gyarmati ügyvéd folyó hó 12-én délelőtt 11 órakor tartotta Budapesten — „Continental” szálloda külön termében — Reiner Hildával esküvőjét.

Az 1912. évi esküdtek. Blumenthal Gábor, Deutsch Sándor, Emödi Vilmos, Ilencsik József, Dr. Káldor Jenő, Körömdi Géza, Molnár Sándor, Óó Ferenc, Parditka Dezső, Dr. Petrik Zoltán, Pekácsy Pál, Popovics János, Róth Adolf, Sándor Mór, Dr. Szeidner Mór, Szvohoda Árpád, Vecsei Márton, Weisz János, Zubovics Ferenc

Karácsonyra Olcsón beszerezhetők női divat-keimek 120 széles (Damentush) egy mtr. 1 korona és feljebb, barchettek mtr 50 fill. és feljebb. Futó szőnyegek 30 fill. és feljebb. Kézimunkák nagyvlaszték. Párndk, fűzők, miljók, kész és kezdett druk és számtalan női divatcikkek lezártított drakban.

Hirschfeld Miksa női divat- és szőnyeg-dru-kereskedőné! Balassagyarmaton, (Fő-út Balassa szálló épületben.)

CSARNOK.

Quo vadis?

(Színházavatás.)

Egy ismerősöm beszélt a nyáron külföldi utazásairól s a többi között említette, hogy utazásának egyik legérdekesebb mozzanata volt az a jelenet, mikor öreg cselédje a bécsi Szent István templom márványára leborult, szinte önkívületlenül, ott a hideg kövön sejtve a Teremtő Isten közelségét.

Mikor beléptem a „Népopera” megnyitó előadására úgy éreztem, hogy én vagyok az öreg cseléd, mi mindnyájan nézök öreg cselédek vagyunk, akik most léptük át először a Magyar Kultura egyik várának küszöbét, kapuját.

Pont hét óra. A nézőtér színlíttig telve. Márkus Dezső igazgató lelép a karnagyil emelvényre s belekezd a „Hunyadi” induló vezetésébe.

Gyönyörű zene. Egyszer hallottam már ilyet, mikor kilencszázötven a szécsényi síkon tárogató zokogott; az is egy ilyen fájdalmas volt' huzdító volt.

A zenészek mind fiatalok. Ifjú szíveik dobogása benne van a muzsikájukban, a Hunyadi indulóban.

A végső akkordok elhalnak . . . szénézek. Kábult alakok . . . kipirult, átszellemült lények . . . olyan öreg cselédek.

Grosskopf dirigens veszi át Márkus helyét. Hatalmas alak, betelítik a színházi colossus méreteibe.

Felhangzik a Quo vadis?

Mély, búsongó zene, benne van a kereszténység szenvedése, majd hangos lesz, dübörögni kezd, a pogányok vad leike daloi.

Hosszas volna az egész darabot elmondani s ezért csak a kimagaslóbb részletekre szorítokozom.

(II. kép) Nero a pogány isten felgyújtja Rómát, csak úgy kedvvelésből.

Az ég alja pirkad, mintha hajnalodnék, szinte várom a rigó, a filemile vig zenéjét. Egyszerre a lángok fellobbannak s Róma, az örök város ég.

Néró a császár gyönyörűtias szemekkel nézi a pusztulást s itt az ember szeretne lábai elé borulni s tisztelni benne az erőt, az őseinhert; ne csak hűnbe, de Nero itt egy isten egyén, egy akarattal bíró pogány lény Érzem, fensőbb, mint én, mint mi.

Már csak a szikrák kovályognak . . . Róma elhainvadi.

(IV. kép) A keresztények börtönben sínylődnék. Megérkezik Péter Apostol s vigasztalja a hívőket Krisztus szavaival. Gyönyörűen beszél, meggyőzőn, pedig nincs rajta arany ornátus, csak fekete gyolcs. A nézőtérén halk, elfojtott sírás hallatszik, nagyon nehéz is ezt könny nélkül nézni.

(V. kép) A keresztények a cirkuszban várják, hogy az éhes vadállatok martyrokká avassák őket. Fáradi, sorvadt arcok, de mintha mindenik feje fölött ott ragyogna a glória sugara.

Egy aggastyán vánszorog elő, keresztet hoz a hátán, nem bírja, összeesik, az örök felkórhatóság, nehezen felől megcsókolja a keresztet . . . s összerogy.

Idegrázó jeleuet, nem is csoda, hogy a nézőtérén a könnyezésből zokogás lesz.

Csak egy ember áll érzéketlenül, az isteni Neró, aki most is mosolyog. Nem tudom, ilyen volt-e igazán, de ha ilyen, akkor ő volt az egyéniségek uralkodója, császára.

Felséges teremtménye a természetnek: bűnbűs de kimagasló.

A színészek játéka! fölösleges dicsérnem. Elég dicséret volt nekik azt hiszem a három-czerkés száz emberből álló közönség colossus szünni nem akaró tapsa, meg azok a könnyek, melyek igazán a szívből, a szív mélyéből jöttek.

Kardos István.

Szerkesztő üzenet.

Kardos István novella ciklusának folytatása helyszüke miatt a jövőszámra maradt.

Szerkesztésért a kiadó felelős.

A „Hungaria” szálloda szombat-esti étrendje.

Szegedi halászlé	1.10
Balatonai süllő roston	1.20
Ponty rántva	1.20
Hal majonéz tartár márt.	1.20
Stíriai káposzta franciá kom-póttal	1.40
Zöld borsós szelet borjúból	1.20
Sertes karely parolt káposz-tával	1.20
Serpenyős ramstak	1.30
Angol belsín burgonya piros	1.30
Sertes otleth citrom	1.30
Fleie de vru ala Páris	1.40
Satulriand ala boöl.	2.50
Prágai sódar aszpikkel	1.30
Omleth oom asufle	1.00
Túrós csusza	.40
Imperial	.40
Emmenthali	.50

Éjfél után

korhely-leves

debreceni kolbászal!

Tisztelettel

VIRGAY LÁSZLO, szálloda-tulajdonos.

vagy kívánjon a keresztény ember lelki ödvére hasznosat, meghallgattatik. Mint megtörténet mondják el egymásnak az idősebbek, hogy Karácsony éjjelén már a fák kivirágoztak, sőt az elátkozott almafa átkának súlya alól Krisztus születése napján lett feloldva — még gyümölcsöt is terem. A nép szívében mindegyre felújul korunkban is a bethlemi első csodálatos Karácsonyest és a szent éjjel kivirágozott fát még ma is egyre keresik s föltalálni vélik a kis Jézusban élő hízalmas szívűek. Ennek kísérletezésére pl. az erdélyi szászok Lipót napkor orgonaágot tesznek a vízbe, mely aztán Karácsonyig néha ki is virágozik. Máshol meg András napkor, cseresznye vagy meggyfáról vágnak le egy-egy ágat a leányok, ezt aztán az András nap nagybőjt idején cserépbe ültetik s várják a kirügyezését, mert az lesz közülök állítólag a legholdogabb asszony, akinek ágacskaját a Karácsony szent éjjelén legelőbb és legszebb virág borítja. Ilyen fákcskák, galyacsok voltak katolikus népünk legelső Karácsonyfái, melyeket ha Karácsony estéjén ki nem virágoztak, a leányok szalagokkal, színes papírosokkal, hamis virágokkal, sőt aranyos díóval, ezüstös almával díszítettek fel, mivel nekik nem jósoltak szerencsét.

A Karácsonyest Angliában őlt leggazdagabb díszit, ott helyenként fenyőággal, téli

zölddel borostyánnal és fagyönggyel díszítik fel a falakat, sőt még a szoba padlóját rozmarinngal is behintik. A múlt század elején Berlinben általánossá vált a Karácsonyfa behozatala. Ott azonban fenyő helyett rendszerint mirtust vagy a borostyán örök zöldjét többnyire a szoba tetőzetére függesztik fel, nem pedig a földre állítják. Németországban különben szokás, hogy ott minden családban annyi Karácsonyfát állítanak, ahány tagja van a családnak. — Morvaországban a Karácsonyesti szerencsefácska egy három ágú fenyőág, melyet a családfő éjfélkor vízbe márt és a körülötte állókat meghinti. Akire ilyenkor víz nem hull, boldogtalan lesz a következő esztendőben. A galyat azután háromfelé szakítják, egyik ágát a szobában az ajtófélfá mögé, a másikat az istálló eresze alá, a harmadikat pedig sertésólta, vagy juhakolba rejtik el biztos helyre, ott hagyják következő Karácsonyig, hogy se családot, se jószágot baj ne érje. Nálunk Magyarországon a sokat emlegetett régi jó időkben még nem volt szokásban a fenyőfa állítása Karácsonykor, meghonosodása azon szomorú időre esik midőn a nemzet szabadsága felfüggesztetett. Széppapáink már építettek a családban Betlehemet, azt a szent estén kivilágítva mutatták be gyermekeiknek, kik lérdre borulva áhitatos szívvel kö-

szöntötték a kis Jézust.

A legenda szerint Jézus legkedvesebb fája volt a fenyőfa. E fa alatt szeretett leginkább pihenni. Megérezte e fácska, ha az isteni Mester alatta pihen. Ekkor minden erejét összeszedve illatozott, zöldelt és magához csalta az énekes madarakat. Elkövetkezett a kinszenvedés id-je, megrohanta a nép a fenyőfát, hogy keresztet faragjon belőle, de a fa visszahorzadt azon rettenetes gondolattól, hogy ráfeszítik a világ Megváltóját belsejéből kibocsátott ragadós szurokkal, ágainak szúrásával védekezett a levágás ellen, — így aztán más fából készült a kereszt.

Az Ödvözítő nem feledkezett meg a fenyőről, megáldotta, hogy bármily zordra forduljon is az idő, lombja mindig zöld maradjon és hogy a kinszenvedés fájának emlékére minden ágacska keresztalakban nőjön. Hogy pedig e fa sohasem érezzen elhagyatottságot, Isten megparancsolta az ég madarainak, hogy szeressék a fenyőt, hogy lombjai között soha sem szünjék meg a madárdal. A kis keresztcsőrű madárnak pedig meghagyta az Úr, hogy télen fészket rakjon a fa ágai között, éljen ott boldog családi életet akkor, midőn minden más növény a dermedt hidegben szunnyadoz.

Ez lett a jótelt jutalma!

Naponta friss thea sütemények kaphatók!

Kalmar Istvan cukraszájában.

Értesítés!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására adni, hogy szoba-fűtéshez kiválóan alkalma magashőfoku

elsőrendű **pormentes** porosz darabos, kocka vagy dió-kösznet mm-ként 3 kor. 20 f.-ért, la. légszeszgyári drb.-os koaxot 4 kor. 80 f.-ért, la. „ dió „ 5 koronáért

Legalább is 15 mm. vetelnél házhoz szállítva ajánlok.

A nagyérdemű közönség szives megrendeléseit kéri teljes tisztelettel

TEPPER ADOLF,

**Előfizetések
fővárosi
napi-
lapokra
elfogadtatnak**

GLATTSTEIN ADOLF
papirkereskedésében. Szécsény.

Elsőrendű tisztan kezelt borok!

ÉRTESÍTÉS!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, miszerint Szécsényben az

„Oroszlán” vendéglőt és kávéházat

kibéreltem, és azon némi átalakítást eszközölve megfelelően rendeztem be.

Legfőbb lörekvésem lesz a nagyérdemű közönség becses igényeit minden tekintetben kielégíteni. — Magamat a n. é. közönség b. pártfogásába ajánlva vagyok

teljes tisztelettel

LENGYEL SÁNDOR,

vendéglős.

Friss csapolású Dreher-sör!

Glattstein Adolf, Szécsény

könyvnyomdaja, könyv- és papirkereskedese
M. kir. dohány- és szivarárudaja.

Ajánlom dúsan felszerelt üzletemet mindenféle papírok- és üzleti könyvekben.

Nagy választék kredenc-, selyem- és író papirokban irodai- és rajzeszközökben.